

Mgr. Bc. Vít Rakušan
ministr vnitra

Č. j. MV-8194-3/SO-2023

Praha 13. února 2023

Počet listů: 5

Ministerstvo dopravy

odbor liniových staveb a silničního správního úřadu
P r a h a

P O T V R Z E N Í

ZÁVAZNÉHO STANOVISKA MINISTERSTVA VNITRA

Ministr vnitra jako věcně příslušný správní orgán podle § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), po předchozím projednání v rozkladové komisi ministra vnitra, **sděluje k závaznému stanovisku** Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 10. 4. 2017, č. j. MV-47896-3/OBP-2017, ve znění sdělení Ministerstva vnitra ze dne 24. 3. 2021, č. j. MV-49822-2/OBP-2021, a to v souvislosti s odvoláním, které bylo podáno spolkem **Krajina Dluhonice, z. s.**, IČO 265 31 437, se sídlem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov, spolkem **"VODA Z TETČIC z.s."**, IČO 226 78 956, se sídlem Hybešova 178, 664 17 Tetčice, a spolkem **Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu**, IČO 670 10 041, se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno, proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 30. 9. 2021, č. j. KUOK 98365/2021, jímž bylo vydáno stavební povolení pro stavbu „**Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov**“, v rozsahu stavebních objektů SO 116 – Přeložka silnice I/55 v Přerově – Předmostí, SO 172 – Provizorní úprava připojení SO 172 stavby 0137, SO 226 – Prodloužení stávajícího mostu na silnici I/55, SO 705 – Protihluková stěna v prostoru MÚK Přerov – sever, část 2 (dále jen „stavba“),

toto:

podle **§ 149 odst. 7 správního řádu** se závazné stanovisko Ministerstva vnitra ze dne 10. 4. 2017, č. j. MV-47896-3/OBP-2017, ve znění sdělení Ministerstva vnitra ze dne 24. 3. 2021, č. j. MV-49822-2/OBP-2021, **potvrzuje**.

ODŮVODNĚNÍ

Dopisem ze dne 20. 12. 2022, č. j. MD-39086/2022-930/6, se na ministra vnitra, jako na správní orgán nadřízený Ministerstvu vnitra, obrátilo Ministerstvo dopravy, odbor liniových staveb a silničního správního úřadu (dále jen „Ministerstvo dopravy“), se žádostí o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Ministerstva vnitra ze dne 10. 4. 2017, č. j. MV-47896-3/OBP-2017, ve znění sdělení Ministerstva vnitra ze dne 24. 3. 2021, č. j. MV-49822-2/OBP-2021 (dále jen „závazné stanovisko“), a to v souvislosti s odvoláními, která byla podána proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 30. 9. 2021, č. j. KUOK 98365/2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo vydáno stavební povolení pro stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“.

Ze žádosti Ministerstva dopravy vyplynulo, že proti napadenému rozhodnutí bylo v zákonné lhůtě podáno odvolání ze strany spolku Krajina Dluhonice, z. s., IČO 265 31 437, se sídlem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov (dále jen „spolek Krajina Dluhonice“), spolku "VODA Z TETČIC z.s.", IČO 226 78 956, se sídlem Hybešova 178, 664 17 Tetčice (dále jen „spolek Voda z Tetčic“), a spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, IČO 670 10 041, se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno (dále jen „spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu“).

Vzhledem ke skutečnosti, že jedním z podkladů napadeného rozhodnutí bylo závazné stanovisko Ministerstva vnitra, tak Ministerstvo dopravy, v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu, požádalo o potvrzení nebo změnu uvedeného závazného stanoviska.

Jak spolek Krajina Dluhonice, tak spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu v podaném odvolání shodně žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Ministerstva vnitra. Zároveň oba uvedené spolky namítají, že všechny (tři) požadavky obsažené v závazném stanovisku Ministerstva vnitra nebyly převzaty, a proto žádají o jejich zahrnutí do podmínek napadeného rozhodnutí. Dále oba spolky žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko Ministerstva vnitra přezkoumal a vyhodnotil, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem a obsahuje všechny formální i věcné náležitosti. Závěrem oba spolky shodně žádají, aby všechny uložené požadavky tohoto závazného stanoviska byly zahrnuty mezi podmínkami napadeného rozhodnutí.

Spolek Voda z Tetčic v podaném odvolání žádá o přezkum všech stanovisek a všech závazných stanovisek, která jsou přítomna ve spise, přičemž žádá jak o přezkum věcné a procesní správnosti, tak o přezkum, k jaké verzi projektové dokumentace pro stavební povolení (dále jen „DSP“) bylo závazné stanovisko vydáno, a to včetně specifikace data této DSP.

K přezkumu závazného stanoviska sděluje ministr vnitra následující:

Podle § 149 odst. 2 správního řádu: „Závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.“.

Podle § 149 odst. 7 správního řádu: „*Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Pokud nelze závazné stanovisko potvrdit nebo změnit bezodkladně, nadřízený správní orgán potvrdí nebo změní závazné stanovisko nejpozději do 30 dnů ode dne vyžádání jeho potvrzení nebo změny. K této lhůtě se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ohledání na místě nebo jde-li o zvlášť složitý případ. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.*“

Úvodem ministr vnitra sděluje, že závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který však není samostatným rozhodnutím ve smyslu § 67 odst. 1 správního řádu a jako takový tedy nemusí splňovat náležitosti § 68 správního řádu. V dané věci ministr vnitra odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009-113, ve kterém soud uvedl, že: „*Závazná stanoviska vydaná dle § 149 správního řádu z roku 2004 nejsou rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu ani § 65 s. ř. s., neboť sama o sobě nezakládají, nemění, neruší nebo závazně neurčují práva nebo povinnosti.*“. Z hlediska procesního je závazné stanovisko podle § 149 správního řádu úkonem správního orgánu prováděným podle části čtvrté správního řádu. Při vydání závazného stanoviska je proto třeba postupovat v souladu s § 154 správního řádu. S ohledem na zvláštní postavení závazného stanoviska, kdy jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, se ustanovení o obsahu, formě a náležitostech rozhodnutí (§ 67 a 68 správního řádu) použijí přiměřeně.

Pro úplnost ministr vnitra též odkazuje na komentářovou literaturu, se kterou se plně ztotožňuje: „*Závazné stanovisko je úkonem správního orgánu podle části čtvrté správního řádu, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení ve smyslu § 67 a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí. Je jedním z podkladů pro vydání rozhodnutí, u kterého neplatí zásada volného hodnocení důkazů podle § 50 odst. 4. Závazným stanoviskem se tedy nezakládají, nemění, neruší ani nedeklarují práva či povinnosti konkrétních osob. Závazné stanovisko může podávat s ohledem na zásadu legality pouze správní orgán, který je k tomu na základě zákona oprávněn, a také jeho vydávání (podmínky nebo kritéria, za kterých je lze vydat) musí mít zákonnou oporu.*“ (JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. Správní řád. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 781.).

Ministr vnitra dále konstatuje, že závazné stanovisko Ministerstva vnitra splňuje zákonné požadavky § 149 odst. 2 správního řádu, když obsahuje závaznou část, ve které Ministerstvo vnitra dostatečně určitým způsobem vymezilo předmět daného řízení a odkázalo na ustanovení zákona, které ho zmocňuje k vydání předmětného závazného stanoviska, a také obsahuje jednotlivé podmínky, kterými je souhlasné závazné stanovisko podmíněno. Závazné stanovisko Ministerstva vnitra rovněž obsahuje odůvodnění. Ministr vnitra v dané věci odkazuje na komentář VEDRAL, Josef. Správní řád: komentář. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: BOVA POLYGON, 1446 s., který na str. 1146 uvádí, že „*Obsah závazného stanoviska, a to zejména v případě negativního závazného stanoviska, by tedy měl alespoň v základní rovině odpovídat požadavkům kladeným na odůvodnění správního rozhodnutí.*“.

Po přezkoumání napadeného závazného stanoviska ministr vnitra uvádí, že Ministerstvo vnitra nepochybovalo, když v intencích § 154 správního řádu přiměřeně aplikovalo ustanovení § 67 a § 68 správního řádu, přičemž z formálního i obsahového hlediska lze dojít k závěru, že napadené závazné stanovisko alespoň v základní rovině odpovídá požadavkům kladeným na odůvodnění správních rozhodnutí, tím spíše, že se jedná o závazné stanovisko souhlasné.

Ministr vnitra navíc konstatuje, že ani spolky samotné konkrétně neuvádějí, v čem spatřují nezákonnost či nesprávnost závazného stanoviska, když pouze obecně žádají o jeho přezkum z hlediska zákonnosti a věcné správnosti. Ministr vnitra po přezkoumání uvedeného závazného stanoviska proto dochází k závěru, že závazné stanovisko Ministerstva vnitra bylo vydáno v souladu se zákonem, přičemž nevykazuje znak věcné nesprávnosti.

Co se týká specifikace data DSP, tak ministr vnitra doplňuje, že závazné stanovisko Ministerstva vnitra tuto specifikaci obsahuje, neboť je explicitně uvedeno, že se jedná o DSP z „06/2018“.

K námitce, že Krajský úřad Olomouckého kraje nezahrnul do napadeného rozhodnutí ani jednu ze tří podmínek obsažených v závazném stanovisku Ministerstva vnitra, ministr vnitra sděluje, že tato není ve vztahu k závaznému stanovisku Ministerstva vnitra relevantní, neboť směřuje vůči napadenému rozhodnutí, nikoliv vůči závaznému stanovisku Ministerstva vnitra jako takovému.

Nad rámec uvedeného ministr vnitra konstatuje, že napadené rozhodnutí se netýkalo stavebních objektů, které jsou součástí dálnice – takové stavební objekty byly předmětem jiného řízení vedeného Ministerstvem dopravy jako speciálním stavebním úřadem ve věcech dálnic podle § 12 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Jelikož Ministerstvo vnitra je podle § 16 odst. 2 písm. a) zákona o pozemních komunikacích ve stavebním řízení dotčeným orgánem příslušným k uplatnění stanoviska k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemní komunikaci, jde-li o stavbu dálnice, bylo závazné stanovisko Ministerstva vnitra určeno primárně jako podklad pro stavební řízení vedené speciálním stavebním úřadem ve věcech dálnic, tj. Ministerstvem dopravy. Všechny tři podmínky obsažené v závazném stanovisku Ministerstva vnitra se zjevně týkají jiných stavebních objektů, než které zahrnovalo stavební řízení vedené Krajským úřadem Olomouckého kraje, a proto nebyly převzaty do podmínek napadeného rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného tudíž ministr vnitra dospěl k závěru, že trvá na znění závazného stanoviska Ministerstva vnitra, a to v plném rozsahu. Napadené závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy a nejsou dány důvody pro jeho změnu.

Ministr vnitra proto podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzuje výše uvedené závazné stanovisko Ministerstva vnitra.

Mgr. Bc. Vít Rakušan

Rozdělovník:

1. Ministerstvo dopravy (*odeslat do datové schránky*)
2. Ministerstvo vnitra, odbor správní
3. Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky (*na vědomí*)